

РЕШЕНИЕ

№ 4399

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **176** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 и следващите на Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба от А. Н. Б., ЕГН: [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез пълномощник адвокат И. Ю. от САК, [населено място], [улица], Търговски дом, ет. 3, кантора 308 срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", с цена на иска 50 000 лв. Претендира се присъждане на лихва, от деня на завеждане на иска до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че в периода 21.09.2019 г. - 03.09.2021 г. е търпял наказание „Лишаване от свобода“ в С. централен затвор, където е бил поставен в изключително тежки нечовешки условия за живот.

Спалното помещение не е отговаряло на установените стандарти за минимална площ на брой настанени лица. С това драстично се нарушава чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС.

В помещението е бил наличен един санитарен възел, който не е осигурявал нужното уединение на ползващия го.

Леглата са били с овехтели, изключително замърсени /вонящи/ дюшеци, предизвикващи силно чувство за отвращение, а освен това и крайно неудобни за сън.

Освен това, помещението е било е изключително занижени санитарно-хигиенни условия - имало е множество хлебарки, дървеници, плъхове. Ищецът често е бил

хапан от насекомите, което не му е позволявало да спи спокойно и е освен другите неприятни усещания е пораждало у него и страх от болестно заразяване.

На лишените от свобода не са били подсигурени условия за поддържане на лична хигиена, препарати за почистване, дезинфекция и ефективно хигиенизиране на килията.

Не им е била подсигурена достатъчна като количество и качество храна.

В помещението не е достигал чист въздух, не е било подсигурено добро осветление.

Не е била подсигурена възможност за достатъчна двигателна активност.

Тези обстоятелства ежедневно са създавали за ищеца не само неописуем дискомфорт, но и представляват поставянето му в нечовешки, унижителни условия.

Вследствие на бездействието на органите на затворническата администрация, в процесния период ищецът е претърпял множество неимуществени вреди, изразяващи се в причиненото му физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство и притеснения, които е изпитвал постоянно. Сънят му е бил значително нарушен, станал е изнервен и раздразнителен, притеснявал се е и се е срамувал от начина по който живее, изпаднал е в отчаяние, изпитвал е страх от сериозно увреждане на неговото здраве, както и чувство на незащитеност и малоценност, което е в противоречие с чл. 3, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

В дадения от съда срок е представен писмен отговор от ответника.

С допълнителна молба от пълномощника на ищеца, постъпила на 21.03.2022 г. (след насрочване на делото за разглеждане в открито заседание) се уточняват процесните периоди, а именно от 23.09.2019 г. до 03.09.2021 г., през които се твърди, че са претърпени вредите в различните места за задържане и лишаване от свобода, както следва, а именно: от 23.09.2019 г. до 24.12.2019 г. - в следствения арест в [населено място], [улица]; от 24.12.2019 г. до 23.04.2021 г. - в СЦЗ; от 23.04.2021 г. до 03.09.2021 г. - 30 „К.“. Конкретизирани са точно три места за задържане и лишаване от свобода. По вид неимуществените вреди са идентични. Посочва се, че общият размер на претенцията на ищеца за целия процесен период е 50 000 лв., надлежно посочен в исквата молба (а не е 2 500 лв., както е прието в определението на съда от 28.02.2022 г.). Конкретизира се и размер на иска за всеки един от периодите, както следва: За периода от 23.09.2019 г. до 24.12.2019 г. - 6 530,90 лв.; за периода от 24.12.2019 г. до 23.04.2021 г. - 34 129,21 лв. и За периода от 23.04.2021 г. до 03.09.2021 г. - 9 339,89 лв.

С протоколно определение от 20.04.2022 г. съдът е приел направеното прецизиране на исквата молба.

Ответникът по иска – Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията”, чрез пълномощника си юрисконсулт М. оспорва иска. В представения писмен отговор сочи, че искът е изцяло неоснователен, защото липсват елементи от фактическия състав на разпоредбата на чл. 284 от ЗИНЗС. Не се установява причинно-следствена връзка между твърдените вреди на ищеца и евентуалното бездействие на затворническата администрация. Соци се, че ищецът не представя доказателства за това, че е претърпял вреди вследствие на незаконосъобразни действия или бездействия на длъжностни лица на ответника.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се явява лично.

Упълномощеният от него адвокат Ю. поддържа исквата молба.

Ответникът се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата. Представени

са допълнителни съображения в писмен вид. В дадения от съда срок са постъпили допълнителни съображения в писмен вид.

Участвалият в производството по делото прокурор – представител на СГП счита, че претендираните неимуществените вреди са недоказани, поради което претенциите са неоснователни. Алтернативно счита, че ако се приеме, че искът е основателен, размерът му е прекалено завишен.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че А. Б. е изтърпявал наказание „Лишаване от свобода“ в периодите от 23.09.2019 г. до 24.12.2019 г. - в следствения арест в [населено място], [улица]; от 24.12.2019 г. до 23.04.2021 г. - в СЦЗ и от 23.04.2021 г. до 03.09.2021 г. – ЗО „К.“.

Като доказателства по делото са приети справка и докладна записка, изготвени от длъжностни лица при затвора в [населено място] и Началника на областна служба „Изпълнение на наказанията” - С., във връзка с наведените в исковата молба доводи.

От ответника са представени като писмени доказателства справки за отпускане на материални ценности, протоколи за извършено третиране на помещенията против вредители, медицинска документация, свързана с извършени прегледи и оказана медицинска помощ на ищеца.

По делото бяха разпитани свидетели по искане на ищеца и на ответника за установяване, съответно за опровергаване на твърдените в исковата молба обстоятелства.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Подаването на искова молба по реда на чл. 284 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК не е обвързано с преклузивен срок. Нейната допустимост е свързана най-вече с редовността ѝ, касаеща посочването на административния акт, който е бил отменен или органа или длъжностното лице, от чието действие или бездействие са причинени претендираните вреди. Претенцията е предявена срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чието незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Съдът намира, че исковата молба е редовна, следователно е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, исковата молба е частично основателна.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с

тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към протоправното деяние. Характерно за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове, като тук следва да се разбират всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреждания може да търси обезщетение.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 284 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, задържано под стража или изтърпяващо наказание „лишаване от свобода”, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност.

По силата на чл. 285, ал. 2, във връзка с чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, 205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу специализираните органи по изпълнение на наказанията, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. Според чл. 12 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода и пробационните служби се осъществяват от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", т.е. в случая дейността на ГД „ИН” е регулирана от закона дейност, осъществявана от административните органи и длъжностни лица, структурно обособени в рамките на тази администрация, в съответствие с дадените им от закона правомощия. Т.е. безспорно дейността на ответника, свързана с нормалното функциониране на местата за лишаване от свобода е административна дейност, осъществявана във връзка с прогласените в АПК и КРБ основни принципи.

Съгласно чл. 284, ал. 1, във връзка с ал. 5 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните

органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3, като настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното. Разпоредбата на чл. 3 от с.з. сочи, че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. За нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поразят чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Предвид на изложеното може да се приеме, че е налице законната презумпция за съществуването на твърдените вреди.

В разглеждания казус ищецът твърди, че е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в причиненото му физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство и притеснения, които е изпитвал постоянно. Сънят му е бил значително нарушен, станал е изнервен и раздразнителен, притеснявал се е и се е срамувал от начина по който живее, изпаднал е в отчаяние, изпитвал е страх от сериозно увреждане на неговото здраве, както и чувство на незащитеност и малоценност.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 284 и следващите на Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража, във връзка с чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди с оглед твърденията на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на действия и/или бездействия на органи или длъжностни лица на ответника; 2. незаконосъобразност на тези действия и/или бездействия; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразните действия и/или бездействия и настъпилия вредоносен резултат.

I. Фактически установявания.

1. По отношение на периода 23.09.2019 г. до 24.12.2019 г., когато ищецът е бил настанен в следствения арест в [населено място], [улица].

Видно от представената справка, изготвена от главен инспектор А. З. – началник на сектор „Арести” при Областна служба „Изпълнение на наказанията” – С., А. Б. е пребивавал в ареста на [улица] в периода от 23.09.2019 г. до 24.12.2019 г., където е бил настанен в помещение № 5 на етаж 4, с площ от около 16 кв.м. Всяко помещение разполага със собствен санитарен възел, оборудвано с мивка, чешма и тоалетна чиния. В същото има четири двуетажни легла, метална маса и столове и осем железни шкафчета за съхранение на лични вещи на лишените от свобода. Помещението разполага с два прозореца, снабдени с отваряем Р. – стъкло пакет и с изкуствено осветление от две лед крушки. Храната се приготвя в Централния затвор и се доставя два пъти дневно в ареста. На задържаните е предоставено право да получават допълнително хранителни продукти от техни близки. На покрива на сградата е обособено открито пространство от около 25 кв.м., където лицата, настанени в ареста могат да прекарват по един час дневно. Поддържането на хигиената в помещенията се извършва от задържаните лица, като за целта им се предоставят почистващи препарати и средства за почистване. Във всяко помещение има централно отопление.

В помещенията ежесечно се осъществя ежесечно дератизация и дезинсекция от външна фирма, за което са приложени съставяни протоколи.

От представените два броя протоколи, съставени от фирма „Килъри” се установява, че помещенията на ареста на [улица] са били третирани срещу вредители два пъти – на 09.09.2019 г. и на 18.11.2019 г.

По отношение на условията в ареста като свидетел беше разпитан О. П., който е бил там заедно с ищеца през 2019 г. Двамата били настанени в едно помещение с площ от два и половина на три метра. Били общо четири човека. Всеки имал самостоятелно легло. В помещението имало желязна маса, неподвижно закрепена за пода. Тоалетната била до вратата и била отделена със стена, висока около метър, до която имало пряка видимост по диагонал от мястото за хранене. Имало и мивка. Храната се доставяла с количка до стаята, от гледна точка на свидетеля била помия - от консерви, с много лош мирис. Разходките на открито се извършвали по един час на ден в помещение на покрива. Имало баня за къпане и задържаните можело да се къпят два пъти седмично. Поддържането на хигиената зависело от задържаните. Имало дървеници и хлебарки. Д. хапели ужасно, а пръскане се извършвало рядко. От ухапванията Б. се обривал по лицето, краката и ръцете на много червени плюски, включително и по гърба – зависи къде са го ухапали, чешел се непрекъснато. Не можел да спи, вследствие на ухапванията, защото обикновено насекомите хапели повече нощно време. Тормозел се, сърбяло го, страдал много. Ухапванията ставали на много големи плюски, колкото монета от 1 лев. Търсел лекарска помощ, давали му нещо да се маже. В следствения арест имало и много хлебарки. В стаята държали само вакуумирана храна, която била в кофи под течаща вода, за да не се развали.

2. По отношение на периода от 24.12.2019 г. до 23.04.2021 г., когато ищецът е бил настанен в Затвора в [населено място].

Видно от докладна записка, изготвена от Инспектор ИСДВР, 8 група, А. Б. е бил настанен в затвора в [населено място] на 24.12.2019 г. в приемно помещение 8 група. На 31.12.2019 г. е разпределен в 11 група.

Всички помещения в 8 група, разполагат със самостоятелен санитарен възел с тоалетна и мивка и обща баня с течаща топла и студена вода. В тях легла, маса и шкафчета.

Във всяко помещение има по два отваряеми прозореца. Отоплението е централно.

На лишените от свобода се предоставят съответните препарати за почистване, а хигиената се поддържа от тях самостоятелно.

Веднъж в седмицата се извършва изпиране на постелното бельо и дрехите.

Дератизацията и дезинсекцията се извършват по договор с фирма „Д. – Фаворит мениджмънт”.

Видно от докладна записка, изготвена от Инспектор ИСДВР, 11 група, А. Б. е бил настанен в 11 група в затвора в [населено място] на 31.12.2019 г., където е пребивавал до 23.04.2021 г., когато е преместен в ЗО „К.”. Групата разполага с 15 спални помещения с обща площ от 440 кв.м., всяко оборудвано със собствен санитарен възел.

Всички помещения в 11 група, разполагат със самостоятелен санитарен възел с тоалетна и мивка и обща баня с течаща топла и студена вода. В тях легла,

маса и шкафчета.

Във всяко помещение има по два отваряеми прозореца. Отоплението е централно.

На лишените от свобода се предоставят съответните препарати за почистване, а хигиената се поддържа от тях самостоятелно.

Веднъж в седмицата се извършва изпиране на постелното бельо и дрехите.

Дератизацията и дезинсекцията се извършват по договор с фирма [фирма].

Б. е бил настанен в 11 спално помещение, заедно с още четири лишени от свобода.

Допълнително е представена справка, видно от която 11 помещение, където е бил настанен Б., е с площ от 24,30 кв.м. В него има четири метални легла, оборудвани с дюшеци, възглавници, одеяла и бельо, маса и шкафчета с обща площ от 3,98 кв.м. Достъпът до светлина и чист въздух се осъществява чрез отваряем прозорец. Санитарният възел е с обща площ 4,24 кв.м. и разполага с мивка със смесителна батерия, душ батерия и тоалетна чиния. Отделен е от останалата част на помещението с масивни преградни стени и врата.

Представени са протоколи за обработка на помещенията на затвора срещу вредители от 05.11.2019 г., 30.01.2020 г., 27.03.2020 г., 20.05.2020 г., 27.07.2020 г. 24.08.2020 г. и 18.09.2020 г.

От докладна записка от 17.06.2021 г. се установява, че поради изчерпването на финансовия ресурс договорът за дезинсекция и дератизация е приключил по-рано, а именно на 21.08.2020 г. До сключването на новия договор през м. януари 2021 г., помещенията са третирани ежемесечно.

Видно от писмо рег. № 4040 от 27.04.2020 г., Министерство на правосъдието е уведомено, по повод на постъпили жалби от А. Б., че същият е настанен в помещение № 11 на територията на 11-та група, заедно с още четири лишени от свобода. Същото е с площ от 20,06 кв. м.

Всички помещения в групата, разполагат със самостоятелен санитарен възел с тоалетна и мивка и обща баня с течаща топла и студена вода. В тях легла, маса и шкафчета.

Във всяко помещение има по два отваряеми прозореца. Отоплението е централно.

На лишените от свобода се предоставят съответните препарати за почистване, а хигиената се поддържа от тях самостоятелно. Предприети са допълнителни мерки във връзка с протиепидемичните мерки.

Дератизацията и дезинсекцията се извършват по договор с фирма „ДДД-1”. Храната се приготвя в кухненски блок и количеството и качеството на същата отговаря на нормативните изисквания.

От справка, изготвена от младши инспектор – готвач към затвора в [населено място], изхранването на лишените от свобода се извършва съгласно реда, регламентиран в ЗИНЗС и ППЗИНЗС. Спазват се изискванията за влагане на хранителни продукти, според Таблица 1 и надбавка „А”. Работи се „Сборник рецепти за заведенията за обществено хранене”. Седмичните менюта се изготвят на база рецептурник – калкулация, която стриктно се спазва и се утвърждават от началника на затвора.

В кухненският блок ежедневно се приготвя храна за трикратно изхранване на 1000 човека. Количеството и качеството на храната ежедневно се проверява

от медицинско лице и готвач. Същата се раздава по групите, в присъствието на лишен от свобода, който е назначен като отговорник за прехраната.

За установяването на условията в С. затвор през процесния период бяха разпитани двама свидетели.

Свидетелят Е. П. посочи, че е бил с ищеца в 11 помещение на затвора до април или май миналата година. Общо са били заедно около една година. Помещението било за четири човека и разполагало с четири самостоятелни легла, едното от които двуетажно. Имало санитарен възел с тоалетна и течаща вода, и тръба, която служела за душ. Имало и 4 или 5 железни шкафчета. Всеки ден на лишените от свобода се давала възможност да се движат един час, а понякога и повече на открито, като Б. не е бил лишаван от такава възможност.

През цялото време имало много хлебарки и дървеници. Случвало се е многократно А. и другите да бъдат събуждани от ухапвания от дървеници. Ищецът постоянно се оплаквал, че не може да спи. Имало фирма, която пръскала на 2-3 месеца веднъж, но нямало никакъв ефект. Насекомите се криели по стените, по дупките, по ръбовете на дюшеците и навсякъде. Б. имал алергия имаше алергия и се оплаквал на лекаря, който му давал хапчета против алергия и за сън. В спалното помещение лишените от свобода били направили капан за плъхове – железен. Минимум 5-6 пъти хващали плъхове и ги убивали с вряла вода.

Смяната на спалното бельо зависело от задържания и е на въпрос на лична хигиена. Имало възможност всяка седмица за пране на бельото.

Свидетелят не знае, дали Б. е харесвал храната, или не. Виждал съм го е да яде от храната там в затвора.

В килията постоянно държали храна, защото даваната не била с добро качество. Пазарували от лавката и си готвели. Почиствали постоянно, за да предотвратят появата на вредители, имали график. Използвали ежесечно даваните препарати за почистване.

Другият свидетел М. П., който също е прекарал заедно с ищеца част от времето в Затвора в [населено място], посочи, че двамата били настанени в килия № 11. Заедно били четири човека. Ищецът дошъл в края на 2019 г. Килията била тясна и дълга, с площ от около 20 кв.м., а от единствения прозорец не влизала достатъчно светлина и чист въздух. Всеки от лишените от свобода имал собствено и дюшек със собствено бельо. Всеки можел да си го пере и през ден самостоятелно или в пералното един път седмично. Дюшеците били в лошо състояние – стари, с дървеници. Дървеници и хлебарки имало в помещенията. Б. се оплаквал, че не може да спи. Спял с дрехите, за да не го хапят дървениците. Лекарите му давали сънотворни, но и те не му помагали. Хлебарките допълнително създавали дискомфорт. Един път на 4-5 месеца идвали да пръскаат, но не помагало. Д. се криели в горната част на помещенията по дупки, а там е трудно да се пръскало. Там ги горели със запалка. Имали железен капан, в който 2-3 пъти хващали плъхове, които ги убивали с вряла вода.

Имало възможност за двигателна активност, но Б. рядко слизал там. Имало тенис на маса, успоредки и висок лост.

Храната се разнасяла с колички три пъти на ден. Б. се оплаквал от храната и

си купувал храна от лавката, както и останалите. Храната била лоша, т.е. нискокачествена. Кашкавалът и сиренето не съответствали на никакво качество. Тоалетната била единия ъгъл на килията, изградена с итонг на около 1,80 м. Имало топла и студена вода.

3. По отношение на периода от 23.04.2021 г. до 03.09.2021 г., когато ищецът е бил настанен в – ЗО „К.“.

Видно от докладна записка от 17.02.2022 г., изготвена от инспектор ИСДВР при ЗО „К.“, А. Б. е бил настанен в общежитието в 11 група на 23.04.2021 г., в която група се настанявали новопостъпили лишени от свобода. На 27.04.2021 г. той е бил преместен в четвърто спално помещение на 9 група, където останал до освобождаването му на 03.09.2021 г. Помещението било с площ 6,35 м. на 6,06 м. и имало места за настаняване на девет души. Имало четири отваряеми прозорци и три осветителни тела. В помещението имало санитарен възел, отделен от него с врата, в който имало кухненски бокс и отделно баня и тоалетна.

Престоят на открито бил организиран в обособено „каре“, където имало тенис маси, лост, уреди за фитнес. Отделно от него имало игрище за футбол и баскетбол. Лишените от свобода имали право да посещават карето сутрин от 10,00 ч. до 11,00 ч. и след обяд от 14,00 ч. до 16,00 ч., когато имало възможност и за закупуването на продукти от лавката.

Хигиената в помещенията се поддържала от лишените от свобода, като те получавали почистващи препарати.

Дератизацията и дезинсекцията се извършват по договор с фирма „Фаворит“. Приложени са протоколи за извършена ДДД обработка от 28.06.2021 г., 23.08.2021 г., 25.05.2021 г., 27.04.2021 г. и 15.03.2021 г.

За установяването на условията в С. затвор през процесния период бяха разпитани двама свидетели.

Свидетелят В. В. посочи, че с Б. са били заедно в ЗО „К.“ около 4-5 месеца, в едно спално помещение. В. бил кмет на групата, т.е. отговорник - осъществявал връзката с отговорника за социалните дейности, придвижвал молбите, които пишат момчетата към него и обратно. В помещението, в което били настанени, бяхме 9 или 10 човека. То било с площ от около 30 квадрата. Всеки задържан си имал легло, дюшек и постелно бельо. По принцип нямало ограничение за смяна на бельото. Дюшеците били в отвратително състояние, т.е. стари, мръсни и пълни с дървеници и хлебарки. Б. няколко пъти ходил на лекар, защото е алергичен когато го хапят. Щом легнеш дървениците, почват да те хапят независимо, дали е ден, или нощ. Плъхове не е имало. Имало фирма към Затвора, която идва веднъж на два месеца и пръска, но според свидетеля ставало по-зле. Многократно лишените от свобода се оплаквали, че има хлебарки и дървеници. Преди ни осигурявали препарати, но тъй като имаше инциденти ги забранили. Препарати могат да се ползват само в присъствието на домакина. Тоалетната се намирала непосредствено до спалното и всеки може да я ползва по което време иска на денонощието. По принцип имало режим на топлата вода три пъти на ден – сутрин, обед, вечер по един час, което не стигало за 10 човека. Със студената вода нямало от около година проблеми. Проветряването се осъществявало през прозорците. Според свидетеля светлината не била достатъчна за четене. На лишените от

свобода се осигурявала възможност за двигателна активност – сутрин по един час разходка на каре и следобед по два часа спортни дейности. Б. не бил лишаван от упражняването на двигателна дейност. Храна се давала три пъти на ден, но не винаги е най-качествената. Свидетелят бил чувал Б. да се оплаква, че не може да яде храната. Не знаел, дали не му харесва, или има някакви проблеми с нея. Всички държали храна в помещението, но според свидетеля дървениците търсят, кръв а не храна.

Другият свидетел Н. С. посочи, че с Б. били в едно помещение от началото на 2021 г. до юли 2021 г., когато свидетелят бил освободен. Помещението било с площ 6 м. на 5 м. с капацитет за девет човека. Към него имало самостоятелен санитарен възел, отделен с врата и без ограничение на ползването. Нямаło постоянно топла вода – само по около 60 минути на ден и тя не била достатъчна за всички, за да се изкъпят. Имало и проблеми със студената вода, но не постоянно.

Храната била доставяна от помещение кухня на около 300 метра от сградата. Затворниците я карали с количка сутрин, обед и вечер. Някои неща ставали, други не. Свидетелят, Б. и други лишени от свобода ядели това, което им донесели близките или от лавката. Доколкото свидетелят си спомнял, Б. имал дихателен проблем заради отоплението, което било на твърдо гориво с въглища и дървесина – обикновено от счупени мебел, лакиран паркет и други отпадъци, които вкарвали в стаята лоши миризми. Б. имал астма и това му пречело. Помещението се проветрявало постоянно. Страшното било с вредителите – най-вече хлебарки и дървеници. В тяхната стая нямаło мишки. Когато сложиш нов чаршаф, след една седмица под него вряло от дървеници. През няколко месеца се пръскало, но от това дървениците ставали по-свирепи – хапели всички. Б. се оплаквал от ухапванията – целият му врат и крака били на плюски. Не можел да спи. Всеки сам се мъчел да намери начин да спре сърбежа. В спалното помещение е слабо осветлението. Двигателната активност се осъществявала един път на ден, по един час в каре, което представлявало открито пространство петдесет на петнадесет метра.

II. **Анализ на изброените факти и правни изводи.**

На първо място следва да се отбележи, че съдът кредитира както представените от ответника писмени документи, така и свидетелските показания.

Изброените по-горе докладни записки, протоколи, справки и т.н. представляват официални свидетелстващи документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК и при липса на оспорване имат обвързваща съда материална доказателствена сила досежно отразените в тях изявления на съставилите ги длъжностни лица.

От друга страна чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите излагат устно пред съда данни за факти, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент във и независимо от страните и независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемачия ги, неговото

интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, така и в останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай и шестимата свидетели изложиха устно факти и обстоятелства, възприети от тях в даден момент от миналото, за които те са запазили спомени в съзнанието си.

Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията са последователни, непротиворечиви и лишени от елемент на заинтересованост, поради което следва да бъдат кредитирани, независимо от факта, че те са лица, излежаващи или излежали наказание „лишаване от свобода“ при условия, сходни с тези, при които е бил поставен и ищеца Б..

Съдът намира за доказани твърдения, че спалните помещения, в които е бил настанен ищеца, не отговаряли на установените стандарти за минимална площ на брой настанени лица, в нарушение се нарушава чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС. И в ареста, и в Затвора в С. и в ЗО „К.“ спалните помещения, в които се установи, че е бил настанен Б. са били с площ, осигуряваща на всеки лишен от свобода пространство от около 4 кв.м. При вземане предвид площта, заемана от мебелите, тази площ би била под 4 кв. м., но не и под 3 кв. м.

Настоящият съдебен състав счита, че относно метода на определяне на чистата жилищна площ, която следва да е на разположение на лицата в килиите, не следва да се взема предвид пилотното решение на ЕСПЧ „Н. срещу България“. Действително в § 166 от това решение на е коментирано, че при оценката на личното пространство трябва да се вземе в предвид и пространството, което е заето от мебелите и обзавеждането на килията, което обаче не означава автоматично и чисто математически площта на мебелите да се приспадне от общата площ на помещението. Съдът намира, че в случая при преценката дали е допуснато нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ следва да вземе предвид и изведените по приложението на разпоредбата правни положения по делото „М. против Х.“, *Решение от 20 октомври 2016г. на Голямата камера на Съда по правата на човека, А.. №7334/13, [GC], 2016, което решение е постановено след пилотното за България решение по делото „Н. и други срещу България“*. В цитираното по-горе решение на ЕСПЧ е прието, че съгласно чл. 3 от ЕКПЧ, съдът не може да определи веднъж завинаги определен брой квадратни метри, които трябва да бъдат осигурени на един лишен от свобода, с цел съобразяване с Конвенцията, тъй като редица други важни фактори, като: продължителността на задържането, възможностите за упражнения на открито; физическото и психическо състояние на задържания, играят важна роля при преценката на това дали условията на задържане отговарят на гаранциите по член 3. (М., § 10). Също така се посочва, че крайната липса на пространство в затворническите килии натежава изключително като аспект, който трябва да бъде взет предвид, за да

се установи дали оспорените условия на задържане са „унизителни“ по смисъла на член 3 от Конвенцията. Прието е че, когато личното пространство на задържания падне под 3 кв. м. площ в килии с няколко настанени в затворите, се счита за толкова сериозно, че възниква презумпцията за нарушение на член 3 от Конвенцията. В същия смисъл е и §§ 123 и 232 от решението по делото „Н. и други срещу България“, според които ако затворниците имат на разположение по-малко от три квадратни метра жилищна площ, пренаселеността трябва да се счита за толкова тежка, че да доведе само по себе си, независимо от други фактори, до нарушение на чл. 3 от Конвенцията. В тежест на ответника е да обори тази презумпция, като докаже, че има фактори, които са в състояние да компенсират адекватно ограничено разпределение на личното пространство (М., §§ 136-141). Според решението на ЕСПЧ по делото М. презумпция за нарушаване на чл. 3 от Конвенцията възниква и когато килията е с площ в диапазона от 3 до 4 кв.м. лично пространство на затворник, като факторът площ остава важен в преценката на Съда за адекватността на условията на задържане, но при условие че факторът площ е съчетан с други аспекти на неподходящи материални условия на задържане.

В решението по делото М., §§ 127-128 съдът изяснява методологията за оценка на условията за задържане, съгласно която при изчисляване на минималното лично пространство, отредено на задържан в помещения за няколко души вътрешният санитарен възел не трябва да се брои в общата площ на килията. От друга страна обаче ЕСПЧ отчита, че в наличната площ в килията се включва и пространството заето от мебели. Ето защо, предвид § 114 от решението по делото М. важното при тази оценка е дали задържаните са имали възможност да се движат нормално в килията. ЕСПЧ в решението отчита и факта на обективните трудности, които изпитват жалбоподателите при събирането на доказателства, за да обосноват твърденията си за условията на задържане. В същото време това не ги освобождава от задължението да предоставят на съда подробна и непротиворечива информация за условията, от които се оплакват. При всички случаи тежестта на доказване е на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията". Освен размерът на наличното пространство и други аспекти на физическото състояние на лицето също могат да са от значение за оценката на условията в помещенията в съответствие с чл. 3 от Конвенцията. Следователно дори и пренаселеността да не е толкова сериозна, че да представлява сама по себе си нарушение на чл. 3 от Конвенцията (какъвто е настоящият случай), тя все пак може да доведе до нарушение на тази разпоредба, ако се комбинира с други аспекти на условията в помещенията - като например липса на уединение при използване на тоалетната, лоша вентилация, липса на достъп на естествена светлина и свеж въздух, липса на подходящо отопление или липса на основна хигиена, тъй като това би могло да доведе до ниво на страдание, което да надвишава това, присъщо на целта на задържането.

В разглеждания казус от събраните доказателства се установи, че в Затвора в С. и в ЗО „К.“ в помещенията, в които е бил настанен Б., санитарните възли са били в самостоятелни помещения, т.е. лишените от свобода са разполагали с необходимото уединение по време на използването на тоалетната.

Единствено в ареста, тоалетната е била отделена от останалата част на помещението с ниска преграда, която не е скривала изцяло тялото на лицето, което я е ползвало. Към тоалетната, според показанията на свидетеля П. е имало видимост, само под определен ъгъл и в диагонал. Това обстоятелство и относително краткия престой на Б. в ареста сочат, че в случая не може да се приеме, че е налице нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС, което да е достигнало определен праг на суровост.

От гласните доказателства се установява, че на лишените от свобода се давали стари дюшеци, в повечето случаи в лошо състояние и които не били удобни за сън. Настоящият съдебен състав не намира, че състоянието на дюшека, на който спи един лишен от свобода, може изобщо да доведе нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС. Все пак следва да се държи сметка за обстоятелството, че се касае за пенециарни заведения, а не за такива за отмора и почивка. Наличието на дюшек и възможности за смяна на постелното бельо, каквито се установи, че са съществували, сочат, че в затворническата администрация не е извършила действия или бездействия, можещи да бъдат счетени за нарушение на чл. 3.

От писмените и гласните доказателства се установява, че на лишените от свобода са били предоставяни регулярно почистващи препарати, като ищецът Б. лично е получавал такива. Изцяло от него и от другите затворници е зависело поддържането на хигиената в килиите, т.е. отново няма нарушение за законовите разпоредби от страна ГД „ИН”.

По отношение на храната, видно от докладната записка на готвача на затвора в С., изхранването на лишените от свобода се извършвало съгласно реда, регламентиран в ЗИНЗС и ППЗИЗС. Спазват се изискванията за влагане на хранителни продукти, според Таблица 1 и надбавка „А”. Работи се „Сборник рецепти за заведенията за обществено хранене”. Седмичните менюта се изготвяли на база рецептурник – калкулация, която стриктно се спазва и се утвърждават от началника на затвора. Вярно е, че всички от разпитаните свидетели посочиха, че храната не е била с особено добро качество и затова те са си купували продукти или са консумирали такива, които са получавали от своите близки. Нито един обаче не твърди, че храната изобщо е бил негодна за консумация или в количества, които да не могат да покрият жизнените нужди на затворниците. Т.е. в случая е налице едно субективно усещане за вкусовите качества на предлаганите ястия, което не може да обуслови наличие на нарушение по чл. 3.

Не се доказаха и твърденията, че в помещенията, в които е бил настанен ищецът не е достигал чист въздух и не е било подсигурено добро осветление. И на трите места е имало отварящи прозорци, чието ползване не е било ограничено, т.е. в помещенията е имало ефективни условия за проветрение и от самите задържани е зависело доколко продължително ще е то.

По отношение на твърдението за липса на осветление, съдът намира, че навсякъде в помещенията е имало прозорци, осигуряващи достатъчно естествена светлина, а през тъмната част от денонощието е било осигурено изкуствено осветление. Независимо от неговия интензитет, в тежест на ищеца е да докаже, как липсата на достатъчно осветление би могло да предизвика твърдените вреди. Същият не сочи, че поради слаба изкуствена светлина, че

е не е можел да чете, да бродира или да се занимава с друг вид дейност изискваща по-силна светлина.

Не се доказаха твърденията за подсигурана възможност за достатъчна двигателна активност. И в ареста, и в Затвора в [населено място] и в ЗО „К.“ лишените от свобода са имали достатъчно време да излизат на открито, което се е осъществявало по график, да се занимават с физически упражнения и да се разхождат. Никъде в тези места ищецът не е бил ограничаван да се възползва от предоставените възможности.

Съдът намира за доказани твърденията, че за наличие на хлебарки, дървеници, плъхове в помещенията, в които е бил настаняван ищеца.

Всеки един от свидетелите, без изключение и независимо един от друг потвърди, че в ареста, в Затвора в [населено място] и в ЗО „К.“ е имало постоянен проблем от присъствието на насекоми и най-вече дървеници.

От общодостъпен източник в интернет пространството - <https://bg.wikipedia.org>, се установява, че креватната дървеница е вид кръвосмучещо насекомо от семейство Паразитни дървеници. Когато не се храни, креватната дървеница се крие в дупки и пукнатини или други защитени места в къщи, курници или гълъбарници. Излиза само на сухи и грапави повърхности - дърво, хартия, камък, мазилка, метал или плат. Паразитира главно по хората, но също така и по прилепи, кокошки, гълъби, други птици и копитни животни. Когато не се храни, дървеницата обикновено стои в гнездото си или в цепнатини в стаите или курниците. Избягва светлината, но когато е гладна, се храни и през деня.

Ответникът не отрича, че в помещенията е имало такива насекоми, но твърди, че за тяхната поява допринасят самите лишени от свобода, които държат храна в стаите. Съдът не споделя този довод, предвид на изложената информация, че дървениците са кръвосмучещи насекоми, т.е. те вегитират, като се хранят с кръв от хора и животни, а не с обикновена храна, консумирана от човек.

От свидетелските показания се установи, че както всички лишени от свобода, така и Б. са били хапани, постоянно от дървениците. При ищеца обаче нивото на страдание е било завишено, поради някакъв медицински проблем – алергия или друг вид непоносимост към ухапването, които се предизвиквали силни сърбежи, появата на обриви, петна и плюски. В тази връзка той е получавал мазила от съответните медицински служби, което не намалявало съществено нивото на дискомфорт.

Следва де се вземе предвид, че двама от свидетелите подвърдиха и наличие на плъхове в помещенията в затвора в [населено място], което очевидно също е допринесло за създаване на дискомфорт и неприятни усещания у лишените от свобода.

Според Годишен доклад на националния превантивен механизъм за 2020 г. на О. на Република България, публикуван на 04.03.2021 г. и свободно достъпен на Интернет адрес prisonreform.bg: „Изводите показват, че продължава да е налице дългогодишният проблем с **наличието на хлебарки и дървеници** в местата за лишаване от свобода, като това е констатирано във всички проверени обекти – дори и там, където е извършван цялостен ремонт. В тази връзка са отправяни препоръки към ГДИН за търсене на алтернативни начини за справяне с този проблем. Несъмнено този проблем ще бъде във фокуса на

проверките на Н. и през настоящата година.“

Независимо, че докладът обхваща само част от исковия период, съдът приема, че по делото не са налице данни, които да оборят официално потвърдената информация на О. на Република България относно дългогодишен проблем с наличието на хлебарки и дървеници. Напротив, свидетелските показания в тази насока са безпротиворечиви и установяват, че в ареста на [улица], в затвора в [населено място] и в ЗО „К.“ има системен проблем с вредителите. Вярно е, че според упоменатите по-горе протоколи съставени от фирмите за дезинсекция и от свидетелските показания се установи, че помещенията, обитавани от лишените от свобода са били обработвани с препарати против вредители. Това обаче е ставало през един до два месеца и очевидно е било крайно недостатъчно за окончателно справяне с проблема.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда съда на категоричен и несъмнен извод, че за исковия период спалните помещения на ищеца са били заразени с паразитни инсекти, а в затвора в [населено място] е имало и плъхове, което е влошавало съществено начина и условията за изтърпяване на наказанието.

В пилотното си решение по съединени жалби № 36925/10, 21487/12, 72893/12, 73196/12, 77718/12 и 9717/13 ЕСПЧ посочва, че общите принципи, уреждащи прилагането на чл. 3 от Конвенцията за условията на задържане, са изложени в големи подробности в параграфи 139-159 от решението на Съда по А. и други (цитирано по-горе) и параграфи 65-69 от решението на Съда по Т. and O.. Чл. 3 от Конвенцията защитава една от основните ценности на демократичното общество. Той забранява по абсолютен начин изтезанията или нечовешкото или унижително отношение или наказание, независимо от обстоятелствата и поведението на жертвата. За да попадне в обхвата на този член, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото като продължителността на отношението, физическите и психическите последици и в някои случаи пола, възрастта и здравословното състояние на жертвата. В оценката на условията на задържане по чл. 3 от Конвенцията е особено важно да бъде взето предвид кумулативното въздействие на тези условия, както и конкретните твърдения, направени от въпросното лице, и времето, което той или тя е прекарал/а в тези условия.

Настоящият съдебен състав намира, вземайки предвид събраните доказателства и дадените насоки от ЕСПЧ в делата М. и Н., че в случая проблемът с наличието на дървеници и ухапванията от тях, съчетан с недостатъчната площ – между 3 кв.м. и 4 кв.м., в помещенията, в които е бил настанен Б. са достатъчно основание да се приеме, че е налице нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС. Перманентното хапане от насекомите може без съмнение да предизвика чувство на страх от разболяване, незащитеност или малоценност, т.е. налице са доказани вреди, подлежащи на овъзмездяване по реда на чл. 284 от ЗИНЗС, във връзка с чл. 203 и следващите от ЗОДОВ.

Независимо от факта, че съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост, настоящият съдебен състав не може да не се съобрази с практиката на ЕСПЧ. По дела, образувани

срещу България по идентични оплаквания – претърпени неимуществени вреди, поради незаконосъобразни действия на органи и длъжностни лица, Европейският съд по правата на човека в С. е присъждал различни обезщетения.

През 2021 г. ЕСПЧ постанови осъдителни решения по делата П. - А. срещу България и И. срещу България и продължи да комуникира редица жалби с оплаквания във връзка с ниския размер на присъденото от националния съд след измененията от 2017 г. в ЗИНЗС обезщетение, поради лоши условия в затворите. Предвид добре установена съдебна практика на ЕСПЧ по предходните дела. по новите жалби българската държава се възползва от възможностите в производството пред Съда да признае нарушение чрез едностранна декларация или да сключи приятелско споразумение.

От мотивите на цитираните решения на ЕСПЧ може да се направи извод, че обезщетение, присъдено от националния съд, което се равнява на минимум 4 евро на ден или на 30 % от присъжданото от ЕСПЧ при сходни обстоятелства, е адекватно и не поставя под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите от поставяне в лоши условия на задържане. Едновременно с това в повечето случаи такова обезщетение би било достатъчно, за да обезщети вредите, произтичащи от нарушение на забраната за поставяне в лоши условия на задържане по смисъла на чл. 3 от Конвенцията.

В случая, вземайки предвид безспорния период, през който Б. е бил настанен в ареста, в затвора в [населено място] и в ЗО „К.” - 23.09.2019 г. до 03.09.2021 г., т.е. 710 дни и установения от ЕСПЧ минимум на размера на обезщетението от 4 евро на ден, съдът намира, че обезщетение от 5 552 лв. (710 дни по 4 евро = 2 840 евро, умножени по 1,9558 лв. – официалния курс на БНБ = 5 552 лв.), се явява адекватно и справедливо.

Предвид основателността на основната претенция доказана е и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва от деня на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

С оглед на изхода на спора на ищеца се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, същият е сключен при условията на чл. 38, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, т.е. оказване на правна помощ на материално затруднено лице. На адвокат Ю. следва да бъде присъдено възнаграждение в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА.

Водим от горното и на основание чл. 284 и следващите, на Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража, във връзка с чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията” да заплати на А. Н. Б. с ЕГН [ЕГН] сумата от 5 552 (пет хиляди петстотин и два) лв.,

представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се причиненото му физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство и притеснения, които е изпитвал постоянно, за периода 23.09.2019 г. - 03.09.2021 г., което е в противоречие с чл. 3, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията в останалата ѝ и до пълния размер от 50 000 лева.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адвокат И. В. Ю. на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата сумата от 607 (шестстотин и седем) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 176 по описа за 2022 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Административен съд София-град, Троен състав.